

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษามุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตใต้สำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิหน้าที่เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและความรู้อันเป็นสากลตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเองมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (กระทรวงศึกษาธิการ. 2545 : 1)

การศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี คนเก่ง และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทยนั้น นอกจากการพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้มีความรู้ที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ซึ่งได้กำหนดไว้ในโครงสร้างด้วย โดยมุ่งส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนเพิ่มเติมจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม ให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง ค้นพบความสามารถ ความถนัดของตนเอง เพื่อการพัฒนาให้เต็มศักยภาพ เห็นคุณค่าในการประกอบสัมมาอาชีพ ประพฤติตนให้อยู่ในกรอบระเบียบวินัย ศีลธรรม จริยธรรม รู้จักบทบาทหน้าที่ของตน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ รู้จักการบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชน สังคม ประเทศชาติ และดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข เป้าหมายที่แท้จริงในการปฏิรูปการศึกษานั้นก็คือ การพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข เพื่อให้การศึกษาของไทยบรรลุถึงเป้าหมายที่แท้จริง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ หมวดที่ 4 แนวการจัดการศึกษา มาตราที่ 22 กล่าวไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด

กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง แสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ สามารถค้นพบ ศักยภาพของตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพ ด้วยการมีความ รับผิดชอบ มีระเบียบวินัย สามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 3)

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็น เอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการ ติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือใน การแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการความคิด วิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มี ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติ ไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 37) จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผล การใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจาก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนใน สังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิด การทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของ หลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และขบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขต พื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็น ทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนั้นได้กำหนด โครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียนได้ตามความ พร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เกณฑ์การจบ การศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2553 : 2)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึก ในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ โดยกำหนด สาระการเรียนรู้มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดออกเป็น 8 กลุ่มสาระ ประกอบด้วย สาระการ เรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สุขศึกษาและ พลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพและเทคโนโลยี และสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ข : 36) โดยทั้ง 8 สาระนี้ ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่ง ระบุสิ่งที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ที่ต้องเกิดแก่ ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมทั้งกำหนดให้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบเพื่อ ประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ระบบประเมินคุณภาพภายใน และประเมินคุณภาพภายนอก ซึ่งรวมทั้งการทดสอบระดับเขตพื้นที่การศึกษา และทดสอบระดับชาติ ระบบการตรวจสอบ เพื่อประกันคุณภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสะท้อนภาพการจัดการศึกษาว่าสามารถพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่มาตรฐานการเรียนรู้กำหนดเพียงใด ส่วนตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ มุ่งหวังให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการ เชื่อมโยงความรู้กับกระบวนการ มีทักษะสำคัญในการค้นคว้าและสร้างองค์ความรู้ โดยใช้ กระบวนการในการสืบเสาะหาความรู้ และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมใน การเรียนรู้ทุกขั้นตอน มีการทำกิจกรรมด้วยการลงมือปฏิบัติจริงอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับ ระดับชั้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 ข : 80)

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและจำเป็นอย่างมากในการ ดำรงชีวิตของคนในปัจจุบันยิ่งกว่าทุกยุคทุกสมัยที่ผ่านมา เพราะขณะนี้วิทยาการและ เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว การติดต่อสื่อสารก็ยิ่งเพิ่ม ความสำคัญในธุรกิจงานมากขึ้น จนสภาพของสังคมกลายเป็นสังคมแห่งข่าวสารข้อมูล ใน ชีวิตประจำวันของคนไทยจะอาศัยการอ่านและการเขียนเป็นหลักสำคัญจึงจะสามารถสื่อ ความหมายกัน ได้ถูกต้อง คน ในยุคนี้จะต้องอ่านและเขียนเพิ่มมากขึ้น เพราะการอ่านและการ เขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ซึ่งจะทำให้คนไทยเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้น ฉะนั้นคนเราจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านและการเขียน กล่าวคือ ต้องอ่าน เขียน ได้

รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ สำหรับกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ในโรงเรียนนั้น ต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ เพราะฉะนั้นจึงถือได้ว่าการอ่านสำคัญที่สุดของผู้เรียน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนระดับอุดมศึกษาจึงจำเป็นที่ครู ผู้ปกครองตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญต่อการอ่านและเขียนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา แต่ในสภาพที่เป็นจริง การสอนภาษาไทยในปัจจุบันยังมีปัญหาอยู่มาก ซึ่งมีสาเหตุมาจาก การขาดอุปกรณ์ และสื่อการเรียนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู เช่น ขาดความถนัด ขาดประสบการณ์ มีเวลาเตรียมการสอนน้อย ไม่เข้าใจเนื้อหาและกระบวนการสอน ปัญหาเกี่ยวกับตัวเด็ก ได้แก่ ปัญหาจากภาษาถิ่น การอ่านช้ามาก อ่านซ้ำ อ่านไม่ออก โดยมากมักได้แก่นักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ที่ยังจำเกณฑ์ในการสะกดคำต่าง ๆ ไม่ได้ เช่น อ่านคำที่ใช้อักษรสูงที่มีวรรณยุกต์ และคำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราไม่ได้

จากการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับท้องถิ่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส ปีการศึกษา 2555 ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70.25 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่โรงเรียนตั้งไว้คือร้อยละ 80 (โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส. 2555 : 10) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีสมรรถนะในการอ่านและการเขียนของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจเมื่อเทียบกับสมรรถนะด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนในเรื่อง สระ พยัญชนะและวรรณยุกต์และคำที่ประสมด้วยสระต่าง ๆ สูงมากทำให้มีปัญหาด้านการเรียนภาษาไทย เด็กอ่านไม่ออก เขียนไม่ถูกต้อง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเริ่มต้นที่ดีในเรื่องการเรียนภาษา เริ่มจำคำที่ง่ายก็จะอ่านได้ เขียนได้ และมีนิสัยรักการอ่าน ซึ่งในการฝึกทักษะภาษาไทยที่ได้ผลต้องอาศัยองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การฝึกย้ำ ซ้ำทวนบ่อย ๆ จึงจะทำให้ผู้เรียนจำได้ ฟังเข้าใจ พูดย่ออ่านและเขียนได้ถูกต้อง วิธีที่จะฝึกทักษะทางภาษาให้ได้ผลดีอีกวิธีหนึ่งคือ การฝึกทักษะด้วยแบบฝึก เสริมสำหรับให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ที่มีปัญหาสำหรับครู และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพราะนักเรียนมีปัญหาการอ่านไม่คล่อง เขียนไม่ถูก ฟังไม่เข้าใจ พูดย่อไม่ถูกต้อง ส่งผลให้เกิดความเบื่อ ไม่สนใจเรียน ไม่อยากเรียนไม่มีความสุขที่เรียนวิชาภาษาไทย แนวทางในการแก้ปัญหาคือ ผู้วิจัย ได้ศึกษาและหาแนวทางในการเสริมสร้างกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกด้านทักษะ โดยสร้างรูปแบบการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ให้

เกิดทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดเจตคติที่ดีกับการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทย

ด้วยเหตุดังกล่าวผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ เพราะแบบฝึกทักษะเป็นสื่อที่ช่วยให้เกิดความสนุกสนานและประสบผลสำเร็จในการเรียน การสร้างแบบฝึกทักษะเป็นการผลิตสื่อหลังการเรียนรู้นั้นเนื้อหาแต่ละบทแล้วจึงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติมากๆ ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาและการเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น ส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพึงพอใจตลอดจนปลูกฝังนิสัยรักการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพเป็นคนที่ เก่ง อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และเป็นพื้นฐานสำหรับการแสวงหาความรู้ในการอ่านและเขียนคำที่ประสมด้วยสระได้อย่างคล่องแคล่วถูกต้อง สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำถามการวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จะพัฒนาการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้มากน้อยเท่าไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สมมติฐานการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยและการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงกำหนดสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 1 ห้อง ได้แก่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียนคำที่ประสมด้วยสระ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ประกอบด้วย

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจของนักเรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีหัวข้อย่อยดังต่อไปนี้

- 3.1 ชุดที่ 1 อ่านและเขียนสระอา และคำที่ประสมด้วยสระอา จำนวน 10 คำ
- 3.2 ชุดที่ 2 อ่านและเขียนสระอิ และคำที่ประสมด้วยสระอิ จำนวน 10 คำ
- 3.3 ชุดที่ 3 อ่านและเขียนสระอี และคำที่ประสมด้วยสระอี จำนวน 10 คำ
- 3.4 ชุดที่ 4 อ่านและเขียนสระอุ และคำที่ประสมด้วยสระอุ จำนวน 10 คำ
- 3.5 ชุดที่ 5 อ่านและเขียนสระเอ และคำที่ประสมด้วยสระเอ จำนวน 10 คำ
- 3.6 ชุดที่ 6 อ่านและเขียนสระแอ และคำที่ประสมด้วยสระแอ จำนวน 10 คำ
- 3.7 ชุดที่ 7 อ่านและเขียนสระโอ และคำที่ประสมด้วยสระโอ จำนวน 10 คำ
- 3.8 ชุดที่ 8 อ่านและเขียนสระออ และคำที่ประสมด้วยสระออ จำนวน 10 คำ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของการวิจัย ดังนี้

1. การอ่าน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนอ่านออกเสียงตามอ่านพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์มาประสมกันให้มีความหมายที่ถูกต้อง ตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542
2. การเขียน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้นักเรียนเขียนตามพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด และตัวการันต์มาประสมกันให้มีความหมายที่ถูกต้องตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542
3. การพัฒนาการอ่านและการเขียนสระ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ท11101 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

4. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ภาษาไทยประเภทหนึ่งสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ และทักษะเพิ่มขึ้น ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในการอ่านออกเสียง และการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะจะต้องมีความสอดคล้องกับจิตวิทยาพัฒนาการของผู้เรียนมีการจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างง่ายไปหายาก ผู้เรียนเข้าใจง่าย และเพลิดเพลินกับการทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ

5. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเตรียมการเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้ง โดยกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล สำหรับการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

6. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ หมายถึง แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ คือ สระอาและคำที่ประสมด้วยสระอา สระอิและคำที่ประสมด้วยสระอิ สระอีและคำที่ประสมด้วยสระอี สระอุและคำที่ประสมด้วยสระอุ สระเอและคำที่ประสมด้วยสระเอ สระแอและคำที่ประสมด้วยสระแอ สระโอและคำที่ประสมด้วยสระโอ สระออและคำที่ประสมด้วยสระออ มีจำนวน 8 ชุด ชุดละ 2 ชั่วโมง มีรูปแบบดังนี้

- 6.1 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระอา และคำที่ประสมด้วยสระอา
- 6.2 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระอิ และคำที่ประสมด้วยสระอิ
- 6.3 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระอี และคำที่ประสมด้วยสระอี
- 6.4 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระอุ และคำที่ประสมด้วยสระอุ
- 6.5 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระเอ และคำที่ประสมด้วยสระเอ
- 6.6 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระแอ และคำที่ประสมด้วยสระแอ
- 6.7 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระโอ และคำที่ประสมด้วยสระโอ
- 6.8 ให้นักเรียนอ่านและเขียนสระออ และคำที่ประสมด้วยสระออ

7. ประสิทธิภาพของแผน 80/80 หมายถึง เกณฑ์ที่ใช้พิจารณาว่าการจัดการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ ที่สร้างขึ้นกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แล้วแสดงออกถึงความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ซึ่งเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด ประกอบด้วย

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการวัดหรือประเมินผล ระหว่างเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคน ที่ได้จากการวัด ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน กิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

8. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าของตัวเลขที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนเมื่อเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้น จากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนทดสอบหลังเรียนและคะแนนเต็ม

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยวัดจากคะแนน ที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

10. ความพึงพอใจต่อการเรียน หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัดได้จากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการเรียนรู้อ่านและเขียนคำที่ประสมด้วยสระ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ สำหรับครูผู้สอนในเนื้อหาอื่นและระดับชั้นอื่น ๆ

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำที่ประสมด้วยสระ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
4. เป็นข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY